

Bryssel, 26. toukokuuta 2025
(OR. en)

9394/25

DEVGEN 75
RELEX 654
ACP 31
SUSTDEV 37
ONU 26
FIN 556

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähettiläjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Päivämäärä:	26. toukokuuta 2025
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Ed. asiak. nro:	8927/25
Asia:	Kehityssuunnat: kestävään kehitykseen ja maailmanlaajuiseen vaurauteen kohdistuvien vaikutusten maksimointi – Neuvoston päätelmät kehityksen rahoittamista käsittelevää neljättä kansainvälistä konferenssia varten (26. toukokuuta 2025)

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä neuvoston 4099. istunnossaan 26. toukokuuta 2025 hyväksymät päätelmät kehityksen rahoittamista käsittelevää neljättä kansainvälistä konferenssia varten – Kehityssuunnat: kestävään kehitykseen ja maailmanlaajuiseen vaurauteen kohdistuvien vaikutusten maksimointi.

Kehityssuunnat: kestävään kehitykseen ja maailmanlaajuiseen vaurauteen kohdistuvien vaikutusten maksimointi**Neuvoston päätelmät kehityksen rahoittamista käsittelevää neljättä kansainvälistä konferenssia varten**

1. Neuvosto odottaa mielenkiinnolla tulevaa neljättä kansainvälistä kehitysrahoituskonferenssia, jäljempänä 'FfD4-konferenssi', joka pidetään Sevillassa 30. kesäkuuta – 3. heinäkuuta 2025 ja joka tarjoaa merkittävän tilaisuuden nopeuttaa yhteisiä toimia kestävän kehityksen uudistetun maailmanlaajuksen rahoituskehyksen luomiseksi. EU on edelleen täysin sitoutunut edistämään näitä tärkeitä toimia poliittisen johtajuuden, yhtenäisyyden ja osallistavuuden kautta sekä luotettavana kumppanina, jotta konferenssi toisi kunnianhimoisia ja vaikuttavia tuloksia, jotka vahvistavat monenvälisyyden merkityksellistä ja korvaamatonta roolia.
2. Neuvosto toteaa, että vaikka Addis Abebassa pidetyn kolmannen kansainvälisen kehitysrahoituskonferenssin jälkeisellä vuosikymmenellä on edistytty merkittävästi, rahoitusvaje on kasvanut huomattavasti viiden viime vuoden aikana, noin 4 biljoonaan Yhdysvaltain dollariin vuodessa¹, ja että uudet ja jäljellä olevat ongelmat sekä kestävän kehityksen rahoitukseen liittyvät systeemiset haasteet edellyttävät kiireellisiä toimia.
3. Neuvosto toteaa, että FfD4-konferenssi pidetään merkittävästi muuttuneessa turvallisuus-, poliittisessa, sosiaalisessa ja taloudellisessa ympäristössä. Neuvosto on siksi edelleen huolissaan globaalin toimintaympäristön muutosten syvällisistä vaikutuksista. Näitä muutoksia leimaavat konfliktien lisääntyminen ja kasvavat geopoliittiset jännitteet, kansainväliseen yhteistyöhön sekä osallistavaan ja kestäväan kehitykseen kohdistuvat hyökkäykset, häiriöt ja jatkuvat kriisit ja konfliktit sekä kaupan liittyvien jännitteiden lisääntyminen, joka rasittaa entisestään monenvälistä kauppajärjestelmää. Tämä puolestaan ruokkii taloudellista epävarmuutta, rasittaa monenvälistä yhteistyötä ja heikentää luottamusta kansainväliseen rahoitusjärjestelmään ja lisää siten kestävän kehityksen rahoituksen ennakoimattomuutta, epävakautta ja haavoittuvuutta. Neuvosto korostaa, että FfD4-konferenssissa olisi mahdollisuuksien mukaan ensisijaisesti tunnustettava aiemmat saavutukset, kehykset, foorumit ja aloitteet sekä hyödynnettävä ja parannettava niitä niiden eri roolien ja erityisten toimeksiantojen mukaisesti.

¹ OECD, Global Outlook on Financing for Sustainable Development 2025.

4. Neuvosto korostaa, että on erittäin tärkeää jatkaa uudistuksia osallistavamman, tehokkaamman ja edustavamman kansainvälisen kehitysrahoitusrakenteen luomiseksi kunkin toimielimen toimeksiannon puitteissa ja jo saavutetun edistyksen pohjalta. Korostamme tarvetta vahvistaa kehittyvien maiden edustusta ja ääntä kansainvälisen kehityspankin ja muiden kansainvälisten talous- ja rahoituslaitosten päätöksenteossa, jotta instituutiot ovat jatkossakin tehokkaita, vastuuvellollisia ja legitiimejä. Vahvemman edustuksen on kuljettava käsi kädessä suuremman vastuun kanssa. Neuvosto korostaa myös, että on tärkeää edetä kohti UN80-uudistusta. FfD4-konferenssi tarjoaa erinomaisen tilaisuuden edistää globaalien hallintorakenteiden uudistuksia ja tehdä niistä 2000-luvulle soveltuvia². Neuvosto toistaa, että EU on määrätietoisesti sitoutunut tehokkaaseen monenvälisyyteen ja sääntöpohjaiseen kansainväliseen järjestykseen, jonka ytimessä on Yhdistyneet kansakunnat.
5. Neuvosto vahvistaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat vakaasti sitoutuneet tulevaisuussopimuksen, Agenda 2030:n ja sen kestävä kehityksen tavoitteiden, Pariisin sopimuksen tavoitteiden, katastrofiriskien vähentämistä ja selviytymiskykyä koskevan Sendain kehityksen, maailmanlaajuisen luonnon monimuotoisuuskehityksen, sosiaalista kehitystä koskevan Kööpenhaminan julistuksen, Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin (ICPD) toimintaohjelman ja niiden tarkistuskonferenssien tulosten täytäntöönpanoon. Neuvosto vahvistaa myös, että köyhyys kaikissa muodoissaan ja ulottuvuuksissaan, erityisesti äärimmäinen köyhyys, on edelleen suurin maailmanlaajuinen haaste ja että sen poistaminen on kestävä kehityksen välttämätön edellytys.
6. Neuvosto korostaa, että on tärkeää kaventaa maailmanlaajuisia rahoitusvajetta kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi käyttämällä tehokkaasti kaikkia – julkisia ja yksityisiä sekä kotimaisia ja kansainvälisiä – rahoituslähteitä Agenda 2030:n täytäntöönpanon tueksi, kuten myös Paris Pact for People and the Planet -suunnitelmassa edellytetään.

² 11422/24, Neuvoston päätelmät EU:n prioriteeteista Yhdistyneiden kansakuntien 79. yleiskokouksessa, syyskuu 2024 – syyskuu 2025.

7. Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ovat pitkään olleet eturintamassa kestävästä kehitystä edistävien maailmanlaajuisten toimien tukijana, ja niiden yhteenlaskettu osuus kaikesta julkisesta kehitysavusta on 42 prosenttia. Neuvosto vahvistaa uuden kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen sekä EU:n ja sen jäsenvaltioiden sitoutumisen kestävästä kehityksen periaatteisiin ja tavoitteisiin sen kolmessa ulottuvuudessa: äärimmäisen köyhyyden vähentäminen ja pitkällä aikavälillä sen poistaminen, nälän ja aliravitsemuksen kaikkien muotojen lopettaminen³, ruokaturvan varmistaminen, ilmastonmuutoksen, luonnon monimuotoisuuden häviämisen ja ympäristön tilan heikkenemisen torjuminen, valtamerten suojelu, katastrofiriskien, haavoittuvuuden ja eriarvoisuuden, myös sukupuolten eriarvoisuuden, vähentäminen sekä ketään ei jätetä -periaate. Tällä sitoumuksella on myös keskeinen rooli maaseudun elinkeinoelämän maatalous- ja elintarvikejärjestelmissä⁴. Sitä tuetaan muun muassa kestävästä kehityksen rahoitusta koskevilla kollektiivisilla ja yksilöllisillä sitoumuksilla, myös julkisen kehitysavun⁵ osalta. Neuvosto palauttaa mieleen kollektiivisen sitoumuksen kasvattaa julkista kehitysapua koskevia sitoumuksiamme ja täyttää ne, mukaan lukien useimpien kehittyneiden maiden sitoumus saavuttaa tavoitteet, joiden mukaan julkisen kehitysavun osuus bruttokansantulosta on 0,7 prosenttia⁶ ja vähiten kehittyneille maille annettavan julkisen kehitysavun osalta 0,15–0,20 prosenttia bruttokansantulosta.
8. Neuvosto vahvistaa EU:n maailmanlaajuisen sitoumuksen lisätä vaikutuksia ja molempia osapuolia hyödyttäviä kansainvälisiä kumppanuuksia sekä pysyä luotettavana, uskottavana ja vakaana kumppanina kestävästä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Global Gateway -strategian avulla EU ja sen jäsenvaltiot tukevat Team Europe -lähestymistavan mukaisesti yhdessä rahoituslaitosten ja yksityisen sektorin kanssa kumppanimaita houkuttelemalla investointeja infrastruktuuriin keskittyen digitalisaation, ilmaston ja energian, liikenteen, terveyden, koulutuksen sekä tutkimuksen aloihin ja tukemalla investoinnit mahdollistavaa ympäristöä. Global Gateway voi myös edelleen parantaa laadukkaiden investointien edellytyksiä teknisen avun, poliittisen vuoropuhelun, kauppa- ja investointisopimusten sekä standardointi- ja sääntelykehysten avulla.

³ Tässä yhteydessä neuvosto muistuttaa tukevansa G20-maiden maailmanlaajuisesta nälän ja köyhyyden vastaista allianssia.

⁴ Tämä on maatalouteen ja elintarvikejärjestelmiin tehtäviä vastuullisia investointeja koskevien Maailman ruokaturvakomitean periaatteiden mukaista.

⁵ 11339/24, EU:n kehitysaputavoitteita koskeva vuoden 2024 vuosikertomus Eurooppa-neuvostolle – Neuvoston päätelmät (24. kesäkuuta 2024).

⁶ Vuoden 2002 jälkeen EU:hun liittyneet jäsenvaltiot sitoutuivat pyrkimään julkisen kehitysapunsa nostamiseen 0,33 prosentin tasolle suhteessa BKTL:oon.

9. Kehitysrahoitus on laaja hanke, johon kuuluvat kotimaisten resurssien käyttöönotto, kansainvälinen veroyhteistyö ja laittomien rahavirtojen torjunta, tehokkaampi julkinen varainkäyttö ja valtionvelan hoito, julkinen kehitysapu ja yksityiset rahoitusvirrat.
10. Neuvosto katsoo, että oikeudenmukaiset ja tehokkaat vero- ja menopolitiikat ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta kotimaisten resurssien käyttöönottoa voidaan parantaa kehityksen rahoittamiseksi ja eriarvoisuuden vähentämiseksi. Kansainvälisen veroyhteistyön vahvistamiseksi ja sen varmistamiseksi, että kansainväliset verosäännöt vastaavat kaikkien maiden erilaisia tarpeita, prioriteetteja ja valmiuksia, neuvosto on päättänyt pohtia keinoja vahvistaa kehitysmaiden ääntä ja edustusta kansainvälisen verorakenteen puitteissa ja korostaa, että on tärkeää analysoida huolellisesti kansainvälisten veroyhteistyökehysten vaikutuksia kaikkiin maihin. Neuvosto tukee kehitykselle tarjottavaa kysyntälähtöistä instituutioiden valmiuksien sekä teknologisten ja inhimillisten valmiuksien kehittämistukea, jotta niitä voidaan auttaa parantamaan finanssipolitiikkaansa ja tulojen hallinnointia. Neuvosto panee merkille G20-OECD -kehityksen puitteissa jo tehdyn työn, kannustaa jatkamaan sitä ja välttämään päällekkäisyyksiä sekä panee merkille käynnissä olevat neuvottelut kansainvälistä veroyhteistyötä koskevasta Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksesta ja sen pöytäkirjoista. Neuvosto painottaa, että on tärkeää tutkia innovatiivisia tapoja löytää kehittyville kumppanimaille uutta rahoitusta.
11. Neuvosto toistaa, että kestäväan kehitykseen on tärkeää saada yksityistä rahoitusta, jotta voidaan lisätä laajuutta ja vaikutuksia hyödyntämällä kotimaisia, kahdenvälisiä, kolmenvälisiä ja monenvälisiä julkisia varoja. Neuvosto kehottaa käyttämään tehokkaasti innovatiivisia rahoitusvälineitä, jotka ovat taloudellisesti täydentäviä, kuten takauksia ja muita riskinjakomekanismeja, julkisen ja yksityisen sektorin investointirahastoja sekä vihreitä ja sinisiä joukkovelkakirjoja, ja kannustaa parantamaan näiden välineiden koordinoitua ja yhdenmukaistamista, jotta niiden vaikutus voidaan maksimoida. Yksityisen rahoituksen mobilisointi kehitysrahoituksen edistämiseksi liittyy kiinteästi uudistettuihin molempia osapuolia hyödyttäviin kumppanuuksiin, jotka perustuvat maiden täysimääräiseen omistajuuteen ja joilla vahvistetaan niiden julkisia instituutioita ja talouden ohjausjärjestelmää sekä kehitetään suotuisa liiketoimintaympäristö, joka luo kannustimia yksityisille investoinneille. Se tukee myös muuttajien rahälähetysten ja investointien käyttöönottoa kestäväan kehityksen edistämiseksi.

12. Neuvosto korostaa julkisen kehitysavun liikkeellepanevaa roolia muiden julkisten ja yksityisten rahoituslähteiden, kuten kotimaisten resurssien käyttöönoton, sekarahoituksen ja kestävien yksityisten investointien hyödyntämisen kannalta. Tässä yhteydessä neuvosto korostaa myös muiden kuin taloudellisten täytäntöönpanokeinojen kasvavaa merkitystä kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa sekä sitä, että on tärkeää jatkaa edullisin ehdoin myönnettävän rahoituksen ja avustusten saatavuutta erityisesti kestävä kehityksen kannalta keskeisillä aloilla, jotka eivät houkuttele yksityisen sektorin investointeja. Kolmenvälinen yhteistyö on myös keskeinen väline pohjoisen ja etelän välisen sekä etelä–etelä-yhteistyön hyödyntämiseksi ja sen varmistamiseksi, että kehitysratkaisut ovat vaikuttavia, muutosvoimaisia ja paikallisvetoisia.
13. Neuvosto on tyytyväinen siihen, että harkitaan sellaisten täydentävien edistymisestä kertovien mittareiden käyttämistä, jotka ulottuvat bruttokansantuotetta (BKT) pidemmälle, kuten moniulotteista haavoittuvuusindeksiä ja muita mahdollisia indikaattoreita, joissa otetaan huomioon haavoittuvuus ja eriarvoisuus. Neuvosto toteaa, että on tarpeen lisätä tukea niille maille, jotka ovat poistumassa tai ovat hiljattain poistuneet vähiten kehittyneiden maiden ryhmästä. Tässä olisi hyödynnettävä asianmukaisia kannustimia ja toimenpiteitä, jotka on räätälöity kunkin maan tilanteeseen ja suunniteltu minimoimaan sen kehityspolun häiriöt. Neuvosto panee merkille OECD:n kehitysapukomitean (DAC) tällä alalla meneillään olevan työn.
14. Neuvosto tunnustaa erityistilanteissa olevien maiden, kuten vähiten kehittyneiden maiden, kehittyvien sisämaavaltioiden ja pienten kehittyvien saarivaltioiden, erilaiset tarpeet ja haasteet sekä erityishaasteet, joita kohtaavat keskitulotason maat, konfliktitilanteissa ja konfliktin jälkeisissä tilanteissa olevat maat sekä maat, jotka kärsivät ilmastonmuutoksesta erityisesti tai joiden rahoitusala on haavoittuvaisessa tilanteessa. Neuvosto kannustaa kaikkia kehityslaitoksia ottamaan haavoittuvuuksia aiheuttavat tekijät paremmin huomioon analyysissään ja toimissaan.

15. Neuvosto toteaa, että selviytymiskykyä on kiireellisesti kehitettävä erityisesti erittäin epävakaisissa tilanteissa, joihin konfliktit vaikuttavat, painottaen vastaamista välittömiin tarpeisiin ja investoimista ennaltaehkäisyyn. Katastrofiriskin vähentämisen osalta neuvosto korostaa riskitietojen kehitysstrategioiden ja ennakoivien toimien merkitystä. Niillä pyritään vähentämään haavoittuvuuksia ja edistämään kestävää ja osallistavaa elpymistä. Ottaen huomioon, että 40 prosenttia äärimmäisessä köyhyydessä ja nälässä elävistä ihmisistä elää konfliktien koettelemisissa maissa, neuvosto kehottaa Yhdistyneitä kansakuntia, jäsenvaltioita ja kansainvälisiä rahoituslaitoksia – sekä keskustasoillaan että kentällä – tehostamaan toimiaan, joilla kehitetään ja sovelletaan innovatiivisia ja joustavia rahoitusratkaisuja konfliktinestoa, rauhanrakentamista ja rauhan ylläpitämistä varten. Näiden toimintatapojen olisi perustuttava parhaisiin käytäntöihin, oltava yhdenmukaisia kansallisten prioriteettien kanssa ja tuettava koordinoitua ja kontekstikohtaista täytäntöönpanoa konflikteista kärsivissä ympäristöissä.
16. Lisäksi neuvosto korostaa jälleen, että on tarpeen rakentaa rauhanomaisia, oikeudenmukaisia ja osallistavia yhteiskuntia, jotka tarjoavat yhtäläisen oikeussuojan saatavuuden ja perustuvat ihmisoikeuksien ja demokratian kunnioittamiseen. Neuvosto toistaa, että EU on sitoutunut tasapainoiseen lähestymistapaan, joka koskee YK:n kolmea pilaria eli rauhan ja turvallisuuden edistämistä, kestävä kehityksen tukemista ja ihmisoikeuksien turvaamista.
17. Neuvosto korostaa, että kestävä kehityksen ympäristönä on nyt maailma, johon maapallon kolmitahoinen kriisi vaikuttaa syvästi. Maatasolla kehoitamme suunnittelemaan kestävä kehitystä yhdenmukaisesti kokoamalla yhteen kaikki rahoitusmuodot ja -lähteet, myös ilmatorarahoitus ja luonnon monimuotoisuuden rahoitus. Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimivan sopimuspuolten konferenssin kuudennessa istunnossa hyväksytyn uutta yhteistä määrällistä tavoitetta koskevan päätöksen mukaisesti neuvosto kehottaa kaikkia toimijoita tekemään yhteistyötä, jotta ilmastotoimien rahoitusta voidaan lisätä kaikista julkisista ja yksityisistä lähteistä Pariisin sopimuksen osapuolina oleville kehitysmaaille. Neuvosto muistuttaa, että rahoitusvirtojen sovittaminen johdonmukaisiksi suhteessa vähäpäästöiseen kehityskulkuun ja kehitykseen, jossa joustavasti mukaudutaan muuttuvaan ilmastoon, voi tuoda laajamittaisia investointeja ilmastotoimiin, ja kehottaa kaikkia toimijoita työskentelemään tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Lisäksi olisi otettava huomioon YK:n tulevan kolmannen valtamerikonferenssin tulokset valtameriä koskevaa kestävä toimintaa varten.

18. Neuvosto kannattaa kansainvälisen kehitysyhteistyön rakenteen parantamista asiaankuuluvien tahojen vahvuuksien ja asiantuntemuksen pohjalta ja sen varmistamista, että kyseiset toimet soveltuvat kestäväen kehityksen rahoituksen nopeuttamiseen. Neuvosto toistaa tukevansa kehitysyhteistyön tuloksellisuutta ja maiden omavastuullisuuden ja johtajuuden periaatteita sekä keskittymistä tuloksiin, osallistaviin kumppanuuksiin ja avoimuuteen sekä keskinäiseen vastuuvellvollisuuteen. Neuvosto tukee maajohtoisia suunnitelmia, strategioita ja foorumeja, kuten integroitua kansallisia rahoituskehyksiä, joiden pohjalta voidaan tehdä yhteistyötä kaikkien kehityskumppaneiden kanssa. Neuvosto korostaa kestäväen kehityksen rahoitusta edistävien suotuisten olosuhteiden sekä kansallisten sidosryhmien ja viranomaisten johtajuuden ja sitoutumisen merkitystä, sillä niillä on ensisijainen vastuu maidensa kehityksestä. Tällä on myös keskeinen rooli maaseudun elinkeinoelämän maatalous- ja elintarvikejärjestelmissä⁷.
19. Neuvosto korostaa sitoutumistaan hyvään hallintotapaan ja oikeusvaltioperiaatteeseen sekä veropetosten ja veronkierron, korruption, rahanpesun ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan kaikilla tasoilla ja aloilla sekä niistä johtuvien laittomien rahavirtojen torjuntaan nykyisten kehysten, kuten rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF), pohjalta. Kaikki nämä ovat ratkaisevia tekijöitä, kun luodaan suotuisia investointiympäristöjä, jotka houkuttelevat sekä kotimaisia että kansainvälisiä investointeja ja edistävät osallistavaa ja kestävää kasvua. Tässä yhteydessä olennaisia tärkeitä ovat myös avoin, tehokas ja vastuullinen julkinen talous ja velanhoito sekä kestävää kehitystä edistävän politiikan yleinen johdonmukaisuus.
20. Neuvosto korostaa, että tiede, teknologia ja innovointi ovat keskeisiä tekijöitä kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamisen kannalta, ja muistuttaa vapaaehtoisin ja yhteisesti sovituin ehdoin tapahtuvan teknologian siirron sekä tietämyksen jakamisen ja valmiuksien kehittämisen merkityksestä. Tässä yhteydessä neuvosto toteaa, että inhimillisen pääoman ja osaamisen vahvistaminen edistää tuottavuutta, selviytymiskykyä ja osallistavaa kasvua monialaisesti ja on keskeinen tekijä luotaessa edellytyksiä investoinneille ja innovoinnille.

⁷ Tämä on vastuullisia investointeja maatalouteen ja elintarvikejärjestelmiin koskevien ruokaturvakomitean periaatteiden mukaista.

21. Neuvosto toistaa olevansa täysin sitoutunut edistämään sukupuolten tasa-arvoa, naisten voimaannuttamista ja taloudellista riippumattomuutta ja muistuttaa, että sukupuolinäkökulma on järjestelmällisesti valtavirtaistettava kaikkiin politiikkoihin, ohjelmiin, yksityiskohtaisiin sääntöihin ja talousarvioihin. Tältä osin EU korostaa, että on tärkeää luoda edellytykset riittävien kotimaisten resurssien käyttöönnotolle ja edistää kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden täysimittaista, yhdenvertaista ja merkityksellistä osallistumista ja johtajuutta sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi. Neuvosto korostaa, että kansainvälisillä rahoituslaitoksilla ja kansainvälisillä kehityspankeilla on keskeinen rooli sukupuolinäkökohdat huomioon ottavien politiikkatoimien, kuten vero- ja rahoituspolitiikan, edistämisessä ja investointien vauhdittamisessa aloilla, jotka ovat keskeisiä rakenteellisen eriarvoisuuden ja erityisesti sukupuolten eriarvoisuuden poistamisessa.
22. Neuvosto toteaa lisäksi, että tiedot ja tilastot ovat tärkeitä, jotta voidaan mitata edistymistä kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa ja saada tietoa näyttöön perustuvaa päätöksentekoa varten. Neuvosto korostaa julkisen kehitysavun tilastojen merkitystä ja OECD:n kehitysapukomitean roolia julkisen kehitysavun seurannassa. Neuvosto korostaa kestäväen kehityksen julkista kokonaistukea koskevan normin merkitystä tietolähteenä, jonka avulla voidaan paremmin mitata ja lisätä Agenda 2030:n täytäntöönpanoa edistäviä resurssien avoimuutta ja tietämystä niistä sekä ottaa huomioon kaikki kestäväen kehityksen tukemiseksi käyttöön otettu julkinen rahoitus ja yksityiset määrät. Neuvosto ilmaisee EU:n olevan valmis selvittämään osallistavampia ja avoimempia tapoja määritellä ja mitata kehitysrahoitusta muun muassa parantamalla tietojen käyttöä riskinarvioinnissa ja resurssien kohdentamisessa. Lisäksi neuvosto korostaa seurannan ja arvioinnin sekä olemassa oleviin resursseihin liittyvien jatkotoimien merkitystä, jotta voidaan vahvistaa vastuuvollisuutta ja oppimista pyrkimyksissä edistää kestävää kehitystä ja maailmanlaajuisia vaurautta.
23. Neuvosto korostaa myös halukkuuttaan vahvistaa kumppanimaille annettavaa tukea kohdennetuilla valmiuksien kehittämistoimilla, erityisesti vahvistamalla instituutioita ja muun muassa kouluttamalla valtion viranhaltijoita. Kyseisessä tuessa olisi keskityttävä muun muassa yritysten kehitystä ja talouskasvua edistävien suotuisten olosuhteiden ja innovatiivisten rahoitusvälineiden luomiseen sekä institutionaalisten valmiuksien vahvistamiseen moitteetonta julkista varainhoitoa varten, velanhoito mukaan lukien. Lisäksi neuvosto toteaa, että on tärkeää kehittää valmiuksia, jotta maita voidaan tukea kotimaisen veronkannon parantamisessa sekä tehokkaan julkisen politiikan suunnittelussa ja täytäntöönpanossa niiden kansallisten kehitysprioriteettien mukaisesti.

24. Neuvosto korostaa olevansa sitoutunut etsimään pitkän aikavälin ratkaisuja kestävämpään valtionvelkaan ja painottaa, että maiden on ratkaisevan tärkeää varmistaa velkakestävyys ja lisätä julkisen talouden liikkumavaraa kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi ja että maita on tuettava näissä pyrkimyksissä parantamalla ennaltaehkäisy- ja ratkaisumekanismeja. Neuvosto on tyytyväinen ratkaisevaan edistymiseen viimeaikaisissa velkojen uudelleenjärjestelytapauksissa G20-maiden velanhoitoa koskevan yhteisen kehityksen puitteissa ja sen ulkopuolella. Tällä hetkellä ensisijaisena tavoitteena ei ole luoda uusia velkahelpotusvälineitä vaan tehostaa myönteisiä tuloksia tuottavien aloitteiden täytäntöönpanoa. Tästä syystä neuvosto kehottaa jatkamaan toimia yhteisen kehityksen täytäntöönpanon tehostamiseksi ennakoitavammalla, oikea-aikaisemmalla, hallitummalla ja koordinoitummalla tavalla.
25. Kansainvälistä velkarakennetta on vahvistettava, jotta kehitysmaiden huolenaiheet ja tarpeet voidaan ottaa paremmin huomioon. Velkakestävyyttä on ensiarvoisen tärkeää käsitellä myös siten, että merkittävimpien sidosryhmien välillä käydään vuoropuhelua nykyisistä vastuullisen lainanoton ja luotonannon periaatteista. Tätä varten neuvosto tukee YK:n toimielinten, velkaantumiseen liittyvien haavoittuvuuksien kohteeksi joutuneiden maiden, Pariisin klubin, muiden virallisten velkojen sekä tarkkailijoina Kansainvälisen valuuttarahaston, jäljempänä 'IMF', ja Maailmanpankin välisen vuotuisen vuoropuhelun käynnistämistä velkapoliittisten kysymysten käsittelemiseksi.
26. Neuvosto kiittää myös IMF:ää ja Maailmanpankkia kolmen pilarin toimintamallista, jolla tuetaan matalan tulotason maita ja haavoittuvassa asemassa olevia kehittyvien markkinoiden maita, joilla on likviditeettihaasteita mutta joiden velka on kestävällä pohjalla. Samalla se katsoo, että maksuvalmiustuen myöntäminen ei saisi viivästyttää rakenneuudistusta, jos se on tarpeen. Neuvosto korostaa, että on tärkeää lisätä velan läpinäkyvyyttä ja valmiuksien kehittämistä. Neuvosto palauttaa mieleen, että tulevaisuussopimuksessa kehoitetaan edistämään velkojen muuntamisen laajempaa käyttöä kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien kehitysmaiden velkojen muuntaminen ilmastoon tai luontoon tehtäviksi investoinneiksi tarvittaessa, ja tukee velan muuntamisen käyttöä tapauskohtaisesti. Neuvosto kannattaa myös velan keskeyttämistä koskevien lausekkeiden sisällyttämistä tarvittaessa julkisen sektorin lainanottoon.

27. EU ja sen jäsenvaltiot ovat edelleen lujasti sitoutuneet vahvaan, kiintiöihin perustuvaan ja riittäväillä resursseilla varustettuun IMF:ään, joka on maailmanlaajuisen rahoitussektorin turvaverkon keskiössä. EU:n jäsenvaltiot vahvistavat sitoutumisensa IMF:ään, joka täyttää yhä tarkoituksensa vastattaessa 2000-luvun haasteisiin. Neuvosto korostaa tarvetta lisätä julkisille kehityspankeille annettavaa tukea, jotta niiden institutionaalisia valmiuksia voitaisiin vahvistaa ja sitä kautta maksimoida niiden vaikutus. Neuvosto tukee tiiviimpää yhteistyötä julkisten kehityspankkien, kansainvälisten kehityspankkien ja laajemman rahoitusjärjestelmän välillä rahoitusmarkkinoiden verkoston työn pohjalta.
28. Neuvosto korostaa kansainvälisten kehityspankkien keskeistä roolia Agenda 2030 -toimintaohjelman ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden edistämisen kannalta. EU tukee kansainvälisten kehityspankkien merkittäviä uudistuspyrkimyksiä, kun ne hoitavat tehtäväänsä äärimmäisen köyhyyden poistamiseksi ja yhteisen vaurauden edistämiseksi sekä globaaleihin haasteisiin, kuten epävakauteen ja konflikteihin, ilmastonmuutokseen, luontokatoon, saastumiseen ja sukupuolten epätasa-arvoon vastaamiseksi. Neuvosto kannustaa kansainvälisiä kehityspankkeja tehostamaan edelleen vaikutustaan ja keskittymään erityisesti eniten apua tarvitseviin maihin, varsinkin kehityksen vauhdista kauimmas pudonneisiin ja haavoittuvimmassa asemassa oleviin maihin.
29. Tässä yhteydessä neuvosto kehottaa kansainvälisiä kehityspankkeja tehostamaan yhteistyötään ja koordinointiaan sekä keskenään että muiden kehitysyhteistyön toimijoiden, kuten YK:n järjestelmän, kahdenvälisten avunantajien ja yksityisen sektorin, kanssa, jotta voidaan lisätä synergiaa, välttää päällekkäisyydet ja antaa johdonmukaista tukea.
30. Neuvosto tukee kansainvälisten kehityspankkien järjestelmän parantamista, laajentamista ja tehostamista koskevaa G20-maiden etenemissuunnitelmaa ja kehottaa kansainvälisiä kehityspankkeja panemaan sen nopeasti täytäntöön muun muassa parantamalla operatiivista vaikuttavuuttaan ja pääoman käyttönsä tehokkuutta vakavaraisuuskehyksen ja taseiden optimointitoimenpiteiden avulla sekä turvaamaan samalla pitkän aikavälin taloudellisen kestävyytensä menettämättä korkeaa ja vankkaa luottoluokitustaan ja kohteluaan etuoikeutettuna velkojana ja säilyttämällä soveltuvin osin AAA-luottoluokituksensa. Neuvosto kehottaa kansainvälisiä kehityspankkeja parantamaan edelleen tapaansa toimia järjestelmänä ja tekemään yhteistyötä hallitusten, kansallisten ja aluetason kehityspankkien, ilmastoon liittyvien vertikaalisten rahastojen ja yksityisen sektorin, myös pienten ja keskisuurten yritysten, kanssa, jotta kehitysvaikutukset voidaan maksimoida.

31. EU:n jäsenvaltiot ovat yhteisesti luvanneet noin 37 miljardia Yhdysvaltain dollaria erityisten nosto-oikeuksien (tai vastaavien rahoitusosuuksien) vapaaehtoisesta kanavoinnista selviytymiskykyä ja kestävyyttä edistävään rahastoon (RST-rahasto) ja köyhyyden vähentämis- ja kasvurahastoon (PRGT-rahasto) ja toimineet suunnannäyttäjinä siirtämällä varoja noin 35 miljardin Yhdysvaltain dollarin arvosta IMF:n erityisrahastoihin. Neuvosto kehottaa maita, joilla on mahdollisuus tehdä niin, harkitsemaan uusia vapaaehtoisia rahoitusosuuksia sekä PRGT- että RST-rahastoon ja täyttämään lupauksensa, jotta haavoittuvilla mailla olisi tosiasiallisesti resursseja käytettävissään. Neuvosto kannustaa myös maita, joilla on mahdollisuus tehdä niin, harkitsemaan, että ne tukisivat erityisten nosto-oikeuksien uudelleenkohdentamista kansainvälisten kehityspankkien kautta siten, että samalla noudatetaan asiaankuuluvia oikeudellisia kehyksiä ja säilytetään erityisten nosto-oikeuksien luonne varantovälineenä.
32. Neuvosto korostaa kaupan merkitystä kestäväen kehityksen moottorina. Neuvosto toistaa tukevasa sääntöihin perustuvaa, syrjimätöntä, oikeudenmukaista, avointa, osallistavaa, oikeudenmukaista, kestäväää ja läpinäkyvää monenvälistä kauppajärjestelmää, jonka ytimessä on Maailman kauppajärjestö. Lisäksi neuvosto vahvistaa olevansa sitoutunut tukemaan kehitysmaiden, erityisesti heikoimmassa asemassa olevien ja syrjäisimpien maiden, kuten vähiten kehittyneiden maiden, kehittyvien sisämaavaltioiden ja pienten kehittyvien saarivaltioiden, tehokasta integroitumista alueellisiin ja globaaleihin arvoketjuihin.
33. Neuvosto korostaa, että on tärkeää vahvistaa alueellista yhteistyötä ja edistää kaupan yhdentymistä, sillä ne ovat olennaisen tärkeitä häiriönsietokykyä parantavia ja osallistavaa ja monipuolista globaalia taloudellista osallistumista lisääviä tekijöitä. EU on suurin kauppaa tukevan kehitysavun antaja. Siihen kuuluvat myös investoinnit infrastruktuuriin ja tuotantokapasiteettiin Global Gateway -strategian kautta sekä tuki pehmeille toimenpiteille, joilla parannetaan kauppa- ja investointiolosuhteita mutta puututaan samalla myös mahdollisiin heijastusvaikutuksiin sen varmistamiseksi, että tällaisella tuella edistetään kestäviä ja osallistavia tuloksia. Neuvosto vahvistaa, että EU on sitoutunut sisällyttämään kauppasopimuksiinsa toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että kauppa vaikuttaa myönteisesti kestäväen kehitykseen.
34. Neuvosto korostaa, että kehitysrahoituksen on oltava johdonmukaista, osallistavaa, vaikuttavaa ja tehokkaampaa ja että kaikkien sidosryhmien, myös kansalaisyhteiskunnan ja yksityisen sektorin, mukaan lukien pienet ja keskisuuret yritykset, on osallistuttava mielekkäällä tavalla ja tehtävä oma osuutensa.